

Nr 106.

Ankom till riksdagens kansli den 28 mars 1939 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av visst område å Djurgården till Stockholms stad.

(4:e avd.)

I en den 24 februari 1939 dagtecknad proposition, nr 116, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva, att till Stockholms stad må, på huvudsakligen de av departementschefen i statsrådsprotokollet förordade villkoren, av Djurgårdens mark med nyttjanderätt upplåtas det i statsrådsprotokollet närmare angivna området å Kampementsbackens norra sluttning.

I skrivelse den 16 november 1937 har *styrelsen över Stockholms stads industriella verk* jämlikt av Stockholms stadsfullmäktige den 18 oktober 1937 lämnat bemyndigande hemställt, att ett å Kampementsbackens krön å norra Djurgården beläget område om 3,754.2 kvadratmeter måtte upplåtas till staden för uppförande därå av en ny, företrädesvis för Ladugårdsgärdesområdet avsedd vattenreservoar, och att en huvudledning måtte få framdragas över Djurgårdens mark till reservoaren.

Djurgårdskommissionen har i avgivet yttrande anfört, att det föreslagna området, som är avsett att under den närmaste tiden intagas i stadsplan och exploateras, kan antagas vid en blivande försäljning komma att visa sig vara bland de värdefullaste tomtområdena. Kommissionen har därför förordat, att för ifrågavarande ändamål skall tagas i anspråk ett å Kampementsbackens norra sluttning beläget område, som ej lämpligen kan disponeras för bostadsbebyggelse.

Riksmarskalksämberet har förklarat sig icke hava något att erinra mot att vattenreservoaren uppföres å den av djurgårdskommissionen föreslagna platsen under förutsättning, bland annat, att för stadens nyttjanderätt till området erlägges en avgift, som för de första 25 åren beräknas till nittio öre per kvadratmeter eller tretusenfyrahundra kronor om året och som där- efter fastställes för varje efterföljande 25-årsperiod till det belopp, som då kan anses skäligt.

Departementschefen har i ärendet anfört följande.

Med hänsyn till att det ur estetisk synpunkt torde få anses mindre lämpligt att förlägga nu ifrågavarande vattenreservoar på krönet av Kampementsbacken ävensom till att det ifrågasatta området enligt vad djurgårdskommissionen meddelat torde utgöra ett av de mera värdefulla tomtområdena å La-

dugårdsgärdet, anser jag mig icke kunna biträda förslaget, att reservoaren förläggas på den av industriverksstyrelsen föreslagna platsen. Däremot synes hinder icke böra möta att i enlighet med djurgårdskommissionens, av riksmarskalksämberet och byggnadsstyrelsen utan erinran lämnade förslag förlägga reservoaren på Kampementsbackens norra sluttning.

Jag anser mig alltså böra tillstyrka, att riksdagens medgivande utverkas till upplåtande av sistnämnda markområde till Stockholms stad att med nyttjanderätt innehavas under den tid det användes för en vattenreservoar. För upplåtelsen torde böra stadgas i huvudsak de villkor, som av riksmarskalksämberet förslagits, med tillägg att den tilltänkta reservoarbyggnaden å området skall uppföras såsom lågreservoar och direkt på marken.

Därest vad sålunda förordats vinner riksdagens bifall, torde ärendet därefter få underställas Hans Maj:t Konungens prövning.

Utskottet.

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att till Stockholms stad må, på huvudsakligen de av departementschefen i statsrådsprotokollet förordade villkoren, av Djurgårdens mark med nyttjanderätt upplåtas det i statsrådsprotokollet den 24 februari 1939 närmare angivna området å Kampementsbackens norra sluttning.

Stockholm den 28 mars 1939.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Närvarande: se under utlåtandet nr 105.
